

[Fiskeriministeren.]

det konservative folkeparti og jeg kan komme på nærmere hold og finde en løsning, som også fiskerne vil være tilfredse med.

Jeg takker for modtagelsen af lovforslaget og håber, at loven vil blive til gavn for Færøerne, således som man venter det deroppe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om bortfald af ydelser til stabiliseringslån for skatteåret 1958-59 [af Axel Kristensen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1607, fremsættelsen i tidenden sp. 3481).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Da regeringen allerede offentligt har tilkendegivet, at den ikke mener at kunne imødekomme det ønske, der ligger bag dette fra oppositionens side fremsatte lovforslag om ikke at opkræve stabiliseringslånet for det kommende skatteår, kunne man måske sige, at der ikke var grund til at føre nogen længere diskussion om spørgsmålet i dag. Jeg mener imidlertid, at der, både da stabiliseringslånet blev gennemført, i den tid, der er gået siden da, og i forbindelse med fremsættelsen af det foreliggende lovforslag er fremført så mange synspunkter om stabiliseringslånets egentlige betydning og virkning, at det kan være rimeligt, da dette forslag nu engang er fremsat, at tage en diskussion herom. Hvis denne diskussion i øvrigt fører til, at man i et udvalg videre vil drøfte vore økonomiske forhold og søge at få beskæftigelsen forøget — det må jo være det primære formål med denne diskussion at finde frem til, hvordan dette bedst kan gøres — vil jeg hilse det med glæde.

Der er fremført forskellige motiver for,

at vi nu skulle ophæve lånet, men før jeg siger noget derom — både om de motiver, der ligger til grund for erhvervsorganisationernes henvendelse, og om de motiver, der er fremført af ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Axel Kristensen — vil jeg gerne rette et par af de misforståelser vedrørende stabiliseringslånet, som er herskende i pressen og øjensynlig også hos det ærede medlem hr. Axel Kristensen.

Jeg vil tage mit udgangspunkt i en sætning i det ærede medlem hr. Axel Kristensens fremsættelsestale — den står i Folketingstidende sp. 3483. Der siges:

„Derfor mener vi, at det i den forhåndenværende situation vil være rigtigt at lade erhvervslivets folk beholde disse 200 mill. kr., som stabiliseringslånets anden del repræsenterer“.

Herigennem har det ærede medlem givet udtryk for, at han mener, at det er erhvervslivet, der betaler hele stabiliseringslånet. Jeg ved ikke, om han virkelig har denne opfattelse. Jeg synes egentlig ikke, der er nogen særlig berettigelse for en sådan opfattelse. Det ærede medlem ved, at stabiliseringslånet er pålignet ikke-forsørgere med over 12 000 kr. i skattepligtig indtægt og forsørgere med over 14 000 kr. i skattepligtig indtægt. Nu er det naturligvis klart, at erhvervslivet er meget rigeligt repræsenteret blandt de større indtægter, men der er også andre befolkningsgrupper, der har større indtægter.

Med henblik på det ærede medlems bemærkning, som jo kunne give erhvervslivet det indtryk, at hvis stabiliseringslånet ikke blev opkrævet for det kommende finansår, vil det få 200 mill. kr. i hænde — hvilket er et fejlagtigt indtryk — har vi prøvet at danne os et skøn over, hvem der egentlig betaler stabiliseringslånet, og det vil jeg begynde med at redegøre for. Det kan ikke gøres helt eksakt, for vi har endnu ikke de detaljerede oplysninger, men vi kan på grundlag af den foreliggende indkomststatistik danne os et skøn derover.

Jeg skønner, at lidt under, men nær op til halvdelen af stabiliseringslånet betales af arbejdere i håndværk og industri, funktionærer, tjenestemænd, kontorpersonale — altså lønmodtagere — samt af de liberale erhverv: sagførere, læger o. s. v.; det betyder, at erhvervslivets folk — hvis man